

**Wyrok z dnia 6 stycznia 1995 r.
I PRN 118/94**

**Dodatek wyrównawczy przewidziany w art 179 § 2 k.p. nie dotyczy okresu,
w którym ciężarna pracownica pobierała zasiłek chorobowy.**

Przewodniczący SSN: Maria Mańkowska (sprawozdawca), Sędziowie SN: Józef Iwulski, Kazimierz Jaśkowski,

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 6 stycznia 1995 r. sprawy z powództwa Urszuli P. przeciwko Państwowemu Szpitalowi Klinicznemu [...] Akademii Medycznej w P. o dodatek wyrównawczy, na skutek rewizji nadzwyczajnej Rzecznika Praw Obywatelskich [...] od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu z dnia 27 kwietnia 1992 r. [...]

o d d a l i ł rewizję nadzwyczajną

U z a s a d n i e n i e

Powódka Urszula P. w pozwie przeciwko Państwowemu Szpitalowi Klinicznemu [...] Akademii Medycznej w P. wniosła o zasądzenie dodatku wyrównawczego z art. 179 § 1 i 2 k.p. od dnia 1 września 1990 r. z ustawowymi odsetkami. Od tej daty powódka nie pełniła dyżurów zakładowych w związku ze stwierdzoną ciążą, a strona pozwana zaprzestała wypłacania wynagrodzenia za dyżury. Powódka dochodziła łącznej kwoty 7.042.420 zł. z tytułu dodatku wyrównawczego za okres od 1 września 1990 r. do 13 lutego 1991 roku.

Zarówno Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Poznaniu w wyroku z dnia 15 października 1991 r., [...], jak i Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu w wyroku z dnia 27 kwietnia 1992 r., [...], nie uwzględniły roszczenia powódki uznając, że w okresie ciąży powódka nie była przeniesiona do innej pracy, wobec czego nie ma prawa do dodatku wyrównawczego przewidzianego w art. 179 § 2 k.p. w związku z niespełnieniem warunku z art. 179 § 1 k.p.

Wyrok Sądu Wojewódzkiego zaskarżył Rzecznik Praw Obywatelskich w drodze rewizji nadzwyczajnej zarzucając rażące naruszenie prawa materialnego i procesowego, w szczególności art. 387 i 390 § 1 k.p.c., art. 179 § 1 i 2 k.p. oraz interesu Rzeczypospolitej Polskiej (art. 421 § 2 k.p.c.). Rewidujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i zmianę wyroku Sądu I instancji przez zasądzenie na rzecz powódki kwoty 7.042.420 zł (w pieniądzach sprzed 1 stycznia 1995 r.) z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności roszczenia oraz kosztami. Zdaniem Rzecznika Praw Obywatelskich, Sąd Wojewódzki z rażącym naruszeniem art. 387 k.p.c. oddalił rewizję powódki, poprzestał na prostym powołaniu się na brzmienie art. 179 § 1 i 2 k.p. w związku z art. 178 k.p., pomijając wykładnię tych przepisów dokonaną zarówno w orzecznictwie Sądu Najwyższego jak i w doktrynie. Przede wszystkim w uchwale z dnia 28 kwietnia 1994 r., I PZP 6/94, Sąd Najwyższy uznał, że pracownicy lekarzowi przysługuje dodatek wyrównawczy przewidziany w art. 179 § 2 k.p., jeżeli poprzednio pełniła dyżury zakładowe, za które otrzymywała dodatkowe wynagrodzenie, a ze

względu na ciążę nie może ich pełnić.

Sąd Najwyższy uznał, że rewizja nadzwyczajna nie jest zasadna.

Powołane w rewizji nadzwyczajnej orzecznictwo Sądu Najwyższego, w tym także uchwała z dnia 28 kwietnia 1994 r., która wydana została po dacie zaskarżonego wyroku, dotyczy sytuacji, w których pracownica lekarz wykonywała pracę ale z uwagi na stan ciąży, nie mogła jedynie wykonywać pewnych czynności zakazanych kobietom w ciąży. Wobec tego w okresie tym otrzymała niższe wynagrodzenie niż wypłacane jej w okresie sprzed stanu ciąży.

Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym przedmiotową sprawę podzieliła poglądy przytoczone w rewizji nadzwyczajnej i wypowiedziane w dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego (np. uchwała z dnia 15 marca 1979 r., V PZP 13/78 - OSNCP 1979 z. 6 poz. 109, uchwała z dnia 29 czerwca 1979 r., I PZP 19/79 nie publikowana, uchwała z dnia 8 kwietnia 1994 I PZP 6/94 - OSNAPIUS 1994 nr 8, poz. 125) jak i w doktrynie (opinia prawna A. Kijowskiego - k. 58 - 66 akt sprawy) przemawiające za szeroką interpretacją pojęcia "innej pracy" w rozumieniu art. 179 § 1 k.p. Lekarka odsunięta w związku z ciążą od pełnienia szpitalnych dyżurów zakładowych uzyskuje na podstawie art. 179 § 2 k.p. roszczenie o wypłatę dodatku wyrównawczego kompensującego dodatkowe wynagrodzenie za takie dyżury. Jednakże wspomniane roszczenie podlega uwzględnieniu jedynie wówczas, gdy lekarka ta wykonuje w okresie ciąży pracę zawodową i otrzymuje za nią wynagrodzenie. Dodatek wyrównawczy przewidziany w art. 179 § 2 k.p. nie może dotyczyć innego świadczenia wypłacanego kobietom w ciąży niż wynagrodzenie za pracę, skoro przepis ten wyraźnie wskazuje na prawo do tego dodatku w sytuacji "obniżenia wynagrodzenia".

Natomiast w rozpoznawanej sprawie, co uszło uwadze rewidującego, powódka była nieobecna w pracy w okresie objętym pozwem z powodu choroby wywołanej stanem ciąży, otrzymała w tym okresie zwolnienie lekarskie od pracy, pobierała więc zasiłek chorobowy, a nie wynagrodzenie za pracę. Z tych przyczyn nie ma prawa do dodatku wyrównawczego z art. 179 § 2 k.p.

Zaskarżony wyrok Sądu Wojewódzkiego, mimo odmiennego uzasadnienia, w konsekwencji nie naruszył art. 179 § 1 i 2 k.p.

Z tych względów rewizja nadzwyczajna podlegała oddaleniu na podstawie art. 421 § 2 k.p.c. gdyż zaskarżony wyrok nie narusza również interesu Rzeczypospolitej Polskiej.

=====